

דברי חכמים בדרך כנות

מורנו ורכנו הגאון הצדיק
רבי שמשון דוד פינקוס זצוק"ל
רב ומנהיג קהילתנו הקדושה

האין מי שיקנא לאלוקיו?

לאור המערכה הגורלית העומדת בפתחנו בימים אלו, נביא בזאת איגרת נרגשת שכתב מורנו הגרש"ד פינקוס זצוק"ל, לקראת אחת ממערכות הבחירות המקומיות ובו קרא לבני הקהילה להיחלץ חושבים ולפעול למען ה' ותורתו ביתר שאת ועוז. דומה ששורות מרטיטות אלו יש בהן ללמד יותר מכל על המבט על הפצי שמים כ'איבר שהנשמה תלויה בו' ועצם החיים.

מפאת חשיבותם יובאו הדברים הנוגעים ללב כפי שיצאו מקולמוסו הטהור בדם לבבו:

למען אחי ורעי קהילתנו הקדושה באופקים,
ה' עליהם יהיה.

בימים אלה, כאשר מערכת הבחירות בעיצומה וחברי כל המפלגות רועשים וגועשים, והרצים יצאו דחופים. זה אומר כולה שלי וזה אומר כולה שלי! הנוער שלי - לחנכו על ברכי הכפירה והחילוניות, השבת שלי - לרומסה בפרהסיה ובראש כל חוצות, הצניעות שלי - ערו ערו עד היסוד בה... עולם התורה שלי, ואני אחליט כמה פרוטות יקבלו - אם יתנו לי את הכבוד הראוי ויחניפו לי. וכך, איש את רעהו חיים בלעו ולוטשים עיניים אל הכבשים עם ה', להשמיד ולאבד, להעבירם מעל דתם ומארץ החיים נצח.

והנה בתוך כל המהומה, רועמת השתיקה - צעקת הדממה. עם ה' אלה, לא מתלהבים ולא מתקוממים, לא דורשים ולא מבקשים. איננו רודפים אחר השררה, אנו אנשי נחת. ראשי הרשימה שלנו - התורה הקדושה ואמונת ישראל שאנו מדברים בשמם, בשבילם אין אנו מבקשים דבר - קול ענות חלושה. די לנו במה שביקשנו בימים הנוראים "ותמלוך אתה ה' לבדך", ובמה שהמלכנו את מלכנו בפסוקי מלכויות ושופרות יצאנו ידי חובה. ולמה ברחובות ניתן קולנו? אָמַר עֲצֵל שְׁחַל בְּדֶרֶךְ אֶרֶץ בֵּין הַרְחֻבוֹת, וכבר ילדינו הולכים בדרך התורה ואני את נפשי הצלתי, ואת הציבור - קח לך.

והשכינה - מה לשון אומרת? מדוע באתי ואין איש קראתי ואין עונה, לומר לאסירי ישראל צאו, אין מרחם לה מכל בניה לאוספם ולקרבם, והתורה מונחת בקרן זוית. האם אין מי שיקנא לאלוקיו להקים שכינתא מעפרא, לשמור על הכבשה משיני הזאבים, לצאת במסירות נפש ולשאוג כאריה למען מפלגת התורה, אל אראה במות הילד כי בני החי. השבת שלנו, הכשרות שלנו, הצניעות שלנו. לא לכם לבנות בית ה'.

וכאן הבן שואל: האם באמת אין מי שנשאו לבו ורוחו להתעורר ולזעוק זעקה גדולה ומרה... וכי אין לנו פנאי עבור בוראנו ויוצרנו המחיה אותנו ואת ילדינו וכל תורתנו ויראתנו ממנו הם? ומה ה' אלוקיך שואל מאתנו, הרי הכול הוא עושה למעננו ואינו מבקש מאתנו כלום. ועכשיו, כאשר גדולי ישראל צועקים ככרוכיה אנא תכריזו בשם ה' את האמת לאמיתה - לא לכם לבנות את בית ה' ולכבוש עמו, לנו הצאן למלטם לנשואם לסעדם ולקרבם, לרחמם ולשמרם מכל צוקה וצרה, לתקפם ולסומכם בתורה ויראה ולחנכם בדרך ישראל סבא.

אנא אחי אל תרעו! צאו חושבים למלחמה למען כבוד ה', לתפוס השלטון בעבור נציגיו, בעבור אופקים שתהפוך צורה ותלבש צורה. מצורה של חול לצורה של קודש...

החותם בכבוד הקהילה,
שמשון דוד פינקוס